

OBAVIJESTI

Kroz tjedan posebno slavimo:

Dan	Spomen/blagdan	Mise
Ponedjeljak 8. 10.	Svagdan 27. tjedna kroz godinu	u 7,30 i u 19,00 sati
Utorak 9. 10.	Svagdan 27. tjedna kroz godinu	u 7,30 i u 19,00 sati
Srijeda 10. 10.	Svagdan 27. tjedna kroz godinu	u 7,30 i u 19,00 sati
Četvrtak 11. 10.	Svagdan 27. tjedna kroz godinu	u 7,30 i u 19,00 sati
Petak 5. 12.	Svagdan 27. tjedna kroz godinu	u 7,30 i u 19,00 sati
Subota 13. 10.	Svagdan 27. tjedna kroz godinu	u 9,00 i u 17,30 sati
Nedjelja 14. 10.	28. NEDJELJA KROZ GODINU	u 7,30; 10,00 ; 11,30 i u 19,00 sati

- Danas su sv. mise u 7,30; **10,00**; 11,30 i u 19,00 sati.
- Danas je susret obiteljskih zajednica u 16,00 i 20,00 sati.
- U listopadu će se svake večeri moliti listopadska pobožnost u 18,30 sati.
- U četvrtak je cjelodnevno klanjanje. Upišite se na papir u sakristiji.
- U subotu će prva sv. misa biti u 9,00 sati u kapeli Gospe Žalosne - Adolorati, a navečer u župnoj crkvi u 17,30 sati s vjenčanjem.
- Slijedeće nedjelje je hodočašće na Trsat. Ove godine naš otac Biskup otvara za našu biskupiju „Godinu vjere“. Autobus kreće iz V. Lošinja u 6,30 sati i staje kod policije, na stanici Zagazinjine i u 7,45 sati kreće sa autobusnog kolodvora prema Trsatu.
- Tisak: Glas koncila, Mak, Živo vrelo i Glasnik SIM.

- Vjeronauk ili vjeronaučna radionica:

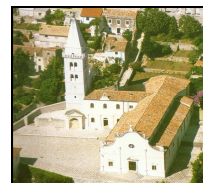
- „Mali anđeli“ imaju probe – utorkom u 16,15 sati.
- za prvopričesnike je srijedom u 16,00 sati.
- za krizmanike petkom B i C u 17,00 sati, a D u 16,00 sati.
- za 3. razred ponedjeljkom u 16,00 sati. - za 4. razred utorkom u 16,00 sati.
- za 5. razred četvrtkom u 15,00 sati. - za 6. razred srijedom u 17,00 sati.
- za 7. razred utorkom u 17,00 sati.
- Petkom je susret mladih u 20,00 sati.

U crkvi sv. Nikole sv. mise su u 18,00 sati osim u srijedu u 8,00 sati.

Izdaje: Župni ured, Š. Kv. Kozulića 8, 51550 Mali Lošinj
Tel. 051/231-731; fax. 051/233-942.

<http://www.dekanat.losinj.hr>; e-mail: zupni.ured.mali.losinj1@ri.t-com.hr

Odgovara: Ivan Brnić, župnik

LISTIĆ ŽUPE MALI LOŠINJ

Godina: V

7. listopada 2012.

Broj: 209

27. NEDJELJA KROZ GODINU

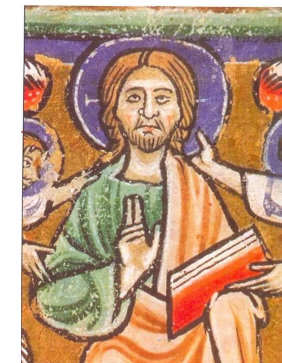
Današnja čitanja

Prvo čitanje: Post 2,18-24

Drugo čitanje: Heb 2,9-11

Evangelje: Mk 10,2-16

U ono vrijeme: Pristupe farizeji Isusu, da ga iskušaju, upitaše: "Je li mužu dopušteno otpustiti ženu?" On im odgovori: "Što vam zapovjedi Mojsije?" Oni rekoše: "Mojsije je dopustio napisati otpusno pismo i - otpustiti." A Isus će im: "Zbog okorjelosti srca vašega napisa vam on tu zapovijed. Od početka stvorenja muško i žensko stvori ih. Stoga će čovjek ostaviti oca i majku da prione uza svoju ženu; dvoje njih bit će jedno tijelo. Tako više nisu dvoje, nego jedno tijelo. Što dakle Bog združi, čovjek neka ne rastavlja!" U kući su ga učenici ponovno o tome ispitivali. I reče im: "Tko otpusti svoju ženu pa se oženi drugom, čini prema prvom preljub. I ako žena napusti svoga muža pa se uda za drugoga, čini preljub." Donosili mu dječicu da ih se dotakne, a učenici im branili. Opazivši to, Isus se ozolovlji i reče im: "Pustite dječicu neka dolaze k meni; ne priječite im jer takvih je kraljevstvo Božje! Zaista, kažem vam, tko ne primi kraljevstva Božjega kao dijete, ne, u nj neće ući." Nato ih zagrli pa ih blagoslivljaše polažući na njih ruke.

RIJEČI KOJE NAS HRANE

Kad razgovaramo jedni s drugima, onda je to najčešće o tome što smo učinili, što upravo sada činimo ili što namjeravamo činiti. Često kažemo: „Onda, što ima novoga?“, a očekujemo da jedni druge pobliže izvijestimo o našoj svakodnevici. Ali bismo koji put željeli čuti i nešto drugo: da nam netko kaže: „Danas sam već mislio na tebe“, ili: „Nedostaješ mi“, „Bilo bi lijepo da si uvijek tu“, ili čak: „Zaista te volim“. Makar nije uvijek lako ovo izgovoriti, ipak takve riječi mogu probuditi naše uzajamne odnose,

Reći nekome: „Volim te“, ma kojim riječima, uvijek je radosna vijest. Nikome neće pasti na pamet da na to odgovori: „Lijepo, već sam to i prije znao, nisi mi to morao ponavljati!“ Riječi potvrde, privrženosti i ljubavi su kao kruh. trebamo ih iz dana u dan. One nas drže iznutra na životu.

Henri J. M. Nouwen

Godina vjere je pred nama

12. U ovoj će Godini, zato, Katekizam Katoličke Crkve poslužiti kao sredstvo koje pruža stvarnu potporu vjeri, poglavito onih koji rade na formaciji vjernika, tako presudnoj u našem kulturnom ozračju. U tu sam svrhu pozvao Kongregaciju za nauk vjere da, u dogovoru s mjerodavnim osobama iz dikasterijâ Svete Stolice, sastavi Notu, kojom će se Crkvi i vjernicima pružiti neke smjernice da bi se ovu Godinu vjere proživjelo na što djelotvorniji i primjereniji način, u službi vjerovanja i evangelizacije. Vjera je, naime, više no u prošlosti izložena nizu pitanja koja dolaze iz promijenjenog mentaliteta a koji, osobito danas, svodi razumu sigurne činjenice isključivo na sigurnosti koje pružaju znanstvena i tehnološka otkrića. Crkva se ipak nije nikada bojala pokazati kako između vjere i autentične znanosti ne može biti bilo kakvog sukoba jer oboje, premda različitim putovima, teže istini [22].

13. Tijekom ove Godine bit će od presudne važnosti vratiti se povijesnim tragovima naše vjere, koja je označena nedokučivim misterijem isprepletenosti svetosti i grijeha. Dok ova prva jasno pokazuje veliki doprinos koji su muškarci i žene davali rastu i razvoju zajednice vlastitim životnim svjedočenjem, ovo potonje mora u svakom od nas potaknuti iskreni i trajni rad na obraćenju da bismo iskusili milosrđe Oca koji svima ide ususret. Tijekom tog razdoblja morat ćemo neprestano svoj pogled upirati u Isusa Krista "Početnika i Dovršitelja vjere" (Heb 12, 2): u njemu sve boli i čežnje ljudskog srca nalaze ispunjenje. Radost ljubavi, odgovor na dramu trpljenja i boli, snaga opraštanja za primljene uvrede i pobjeda života nad prazninom smrti – sve to pronalazi svoje ispunjenje u otajstvu njegova utjelovljenja, u njegovu čovječstvu, u njegovu dijeljenju naše ljudske slabosti da je preobrazi snagom svoga uskrsnuća. U njemu, umrlom i uskrsnom za naše spasenje, primjeri vjere koji su označili ovih dvije tisuće godina naše povijesti spasenja zasjali su u svom punom sjaju.

Po vjeri Marija je prihvatila Anđelovu riječ i povjerovala naviještaju da će postati Majkom Božjom u poslušnosti svoga posvećenja (usp. Lk 1, 38). Prilikom posjeta Elizabeti uzdigla je svoj hvalospjev Svevišnjem za čudesa koja izvodi u onima koji se u nj uzdaju (usp. Lk 1, 46-55). S radošću i strepnjom donijela je na svijet svoga jedinog Sina, sačuvavši svoje djevičanstvo netaknutim (usp. Lk 2, 6-7). Povjerovavši svom zaručniku Josipu, povela je Isusa u Egipat da ga spasi od Herodova progona (usp. Mt 2, 13-15). Istom vjerom je slijedila Gospodina u njegovu propovijedanju i ostala je s njim sve do Golgote (usp. Iv 19, 25-27). S vjerom je Marija iskusila plodove Isusova uskrsnuća i, pohranjujući sva sjećanja u svome srcu (usp. Lk 2, 19.51), prenijela

ih Dvanaestorici okupljenih s njom u dvorani Posljednje večere da bi primili Duha Svetoga (usp. Dj 1,14; 2,1-4).

Po vjeri apostoli ostaviše sve i podoše za Učiteljem (usp. Mk 10, 28). Povjerovali su riječima kojima je naviještao Božje kraljevstvo koje je prisutno i ostvareno u njegovoj osobi (usp. Lk 11, 20). Živjeli su sa Isusom koji ih je poučavao svome nauku i ostavio im novo pravilo života po kojem će ih se prepoznavati kao njegove učenike nakon njegove smrti (usp. Iv 13, 34-35). Po vjeri su prošli čitavim svijetom, slijedeći zapovijed da donesu evanđelje svakom stvorenju (usp. Mk 16, 15) i, bez imalo straha, naviještali su svima radost uskrsnuća čiji su bili vjerni svjedoci.

Po vjeri su učenici formirali prvu zajednicu sabranu oko nauka apostolskog, u molitvi, u slavljenju euharistije, dijeleći sve što su posjedovali kako bi sva braća imala što im je potrebno (usp. Dj 2, 42-47). Po vjeri su mučenici dali svoj život, dajući svjedočanstvo za istinu evanđelja koja ih je preobrazila i osposobila ih za najveći dar ljubavi: oprostiti svojim progoniteljima.

Vjerom su muškarci i žene posvetili svoj život Kristu, ostavivši sve da u evanđeoskoj jednostavnosti žive poslušnost, siromaštvo i čistoću, konkretne znakove iščekivanja Gospodina koji neće kasniti. Vjerom su mnogi kršćani činili djela pravde da provedu u djelo Gospodinovu riječ, koji je došao navijestiti oslobođenje potlačenima i godinu milosti za sve (usp. Lk 4, 18-19). Vjerom su, tijekom stoljećâ, muškarci i žene svih životnih dobi, čija su imena upisana u Knjigu života (usp. Otk 7, 9; 13, 8), ispovijedali ljepotu nasljedovanja Isusa Krista gdje god su bili pozvani dati svjedočanstvo svojeg kršćanstva: u obitelji, u svom zvanju, u javnom životu, u vršenju karizmi i službi na koje su bili pozvani.

Po vjeri živimo i mi: svakodnevnim priznavanjem Gospodina Isusa
 prisutna u našem životu i povijesti.
nastavlja se

Vjerovati u plodove

Mi pripadamo generaciji koja hoće vidjeti rezultate svoga rada. Želimo biti produktivni i moći pokazati što smo načinili. Ali u Božjem kraljevstvu nije tako.

Naše svjedočanstvo za Boga često nas ne dovodi do opipljivih i brojivih rezultata. Sam Isus je umro na križu kao potpuni promašaj. Nije mogao pokazati nikakav uspjeh na koji bi mogao biti ponosan. Ali plodnost njegova života je onkraj ljudskih mjerila. Kao vjerodostojni svjedoci Isusa Krista moramo vjerovati u to da će naš život biti plodan i onda kad sami ne možemo vidjeti njegove plodove. Možda će ih jednom shvatiti samo oni koji dolaze iza nas.

Ono što vrijedi kako uistinu iskazujemo ljubav. Bog će dati da naša ljubav donosi plod, vidjeli mi to ili ne.